

væsentlige har omtalt det, som jeg egentlig havde tænkt at gøre opmærksom paa. Heller ikke jeg er ganske klar over, hvad Ordet „Honorar“ betyder, og jeg afventer derfor Finansministerens Redegørelse herfor. Der kan jo falde mange forskellige Ting ind under dette Begreb, og det er nødvendigt at faa fuld Klarhed over, hvad der kommer til at henhøre under Honorar og hvad under fast Lønning. Hvad de sidste to Linier i § 2 angaar, kan jeg fuldstændig henholde mig til, hvad den ærede Ordfører for det radikale Venstre (Køfoed) udtalte.

Derimod er der i Lovforslaget om Dyrtdstillæg nogle enkelte Ting, jeg gerne vil sige et Par Ord om. I sin Tid stillede vi fra konservativ Side her i Tinget Krav om, at det nye Dyrtdstillæg skulde omfatte alle Lønninger. Jeg maa beklage, at man ikke har efterkommet dette Krev. Jeg forstod den Gang den højtærede Finansminister saaledes, at dette Spørgsmaal var af saa ringe finansiell Betydning, at det i Virkeligheden ikke var værd at opholde sig over denne Grænse, men ikke desto mindre møder vi den igen i det foreliggende Lovforslag. Jeg kan henholde mig til, hvad der blev sagt af Ordføreren for Socialdemokratiet (Valdemar Olsen), at det har sin store Betydning, at Staten beholder dygtige Mænd i sin Tjeneste; det skulde nødigt gaa saaledes, at de dygtigste Folk vandrede ud af Statens Tjeneste for at gaa over i privat Virksomhed. Da det nu er saa ringe en Sum at give Dyrtdstillæg til Lønninger over 6 000 Kr. i Sammenligning med de Millioner, der ellers skal gives ud, er det underligt, at man vil opretholde denne Grænse; jeg vil haabe, det vil lykkes os at faa den slettet.

Med Hensyn til Pensionisterne er der efter min Mening vel nok begaaet den største Uretfærdighed, der kan paapeges i disse Lovforslag. Thi Sagen er den, at Pensionisternes Kaar bliver aldeles ikke paa nogen som helst Maade forbedret, det vil sige ikke for den, der har mindst; de, der har en nogenlunde rimelig Pension i Forvejen, faar en Smule Forbedring, men de, der har allermindst, faar slet ingenting. 200 Kr., som her er foreslaaet for dem, der faar de laveste Pensioner, er, hvad de allerede oppebærer. Tiderne er jo vanskelige for disse gamle Mennesker, saa vi maa se paa en eller anden Maade at komme dem til Hjælp, og jeg kan paa mit Partis Vegne forsikre, at vi vil gøre, hvad vi formaar, for at bøde paa den Uretfærdighed, som Lovforslaget efter vor Mening her indeholder overfor disse Mennesker.

Endelig vilde jeg gerne have Lov til at henlede Opmærksomheden paa Bestemmelsen i § 12. Hvorledes man vil bedømme denne Paragraf, afhænger ganske af, hvilken Betragtning man lægger til Grund. Jeg mener, at vi Tjenestemænd har Ret til at forlange, at vort Arbejde bliver lønnet i Forhold til Prisniveauet omkring os, og at det ikke bør være afhængigt af ægteskabelige Forhold, hvorledes vi lønnes. Vi maa forlange, at vi lønnes saaledes, at vi er paa Højde med Prisniveauet i det praktiske Liv. Det bestemmes i § 12, at Ægtefæller kun skal have Halvdelen af det største Tillæg, men jeg synes dog, man kunde være gaaet med til, at de fik samme Tillæg som de ugifte. Det vilde dog have været Retfærdigheden noget nærmere; det andet er i Virkeligheden at faksere deres Arbejde lavere, sætte mindre Pris paa det end paa deres Kollegers, og jeg synes ikke, det er helt rigtigt at lægge denne Betragtning til Grund i et Lovforslag.

Det er nogle af disse Ting, som vi vel kan forhandle om i Udvalg, og som vi maa tage Stilling til. Jeg skal i øvrigt henholde mig til de Udtalelser, der allerede er fremsatte fra anden Side, og tilsige mit Partis Støtte til en hurtig Gennemførelse af disse Lovforslag. Vi vil underkaste dem en velvillig Behandling. Vi har været klare over, hvad der ogsaa blev fremhævet i Gaar af den højtærede Finansminister; at Tiderne har gjort disse Lovforslag nødvendige, og at Forudsætningerne for de Lønninger, som Tjenestemændene oppebærer, er fuldstændig bristet, og derfor maa vi komme dem til Hjælp. Vi har ogsaa fra det konservative Folkepartis Side længe været klare over dette, derfor har vi gjort et Arbejde for at forbedre deres Kaar, og derfor hilser vi selvfølgelig disse Lovforslag med Glæde og tilsiger dem vor loyale Støtte.

Laurits Jensen: At vi ogsaa fra Erhvervslivets Side indser Nødvendigheden af disse Lovforslag, er naturligt, naar man ser hen til, at Erhvervslivet har Interesse i at have en købedygtig og betalingsdygtig Embeds- og Bestillingsstand. Jeg vil imidlertid slutte mig til den ærede Ordfører for Venstre, naar han i sin Indledningstale overfor den højtærede Finansminister betonedes Ønsket om at faa at vide, hvorfra Midlerne skulde komme, for det er ikke uden en vis Gru man ser hen til Statens finansielle Stilling, naar et saa stort Lovforslag som dette bliver lagt paa Rigsdagens